

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010496
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714010496.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.11.2015, v trestnej veci obžalovaného C. K., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/134/2014 zo dňa 1.4.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. K..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 5T/134/2014 zo dňa 1.4.2015 uznal obžalovaného C. K. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 09.03.2014 v čase okolo 03.43 hod., v priestoroch prízemia zábavného podniku R., v U. W. vo D. U., okres C., pri vchodových dverách spodného vchodu zariadenia R. počas vyvážania poškodeného I. I. z podniku, tohto jedenkrát udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do ľavej časti tváre a ľavého ucha silou slabšej až stredne silnej intenzity, následkom čoho poškodený spadol na zem, čím takto spôsobil poškodenému I. I. prederavanie blanky bubienka ľavého ucha umiestneného do oblasti dolných kvadrantov a pískanie (tinnitus) v ľavom uchu s dobou liečenia od 09.03.2014 do 06.05.2014, dobou práceneschopnosti od 11.03.2014 do 25.03.2014 a obmedzením na obvyklom spôsobe života počas práceneschopnosti, spočívajúcom v zhoršení sluchu na ľavom uchu, v hygienických návykoch, v nutnosti chrániť si ucho pred vniknutím vody do zvukovodu, napr. pri umývaní hlavy, v nemožnosti riadne vyprázdňovať nos, v lekárskejších vyšetreniach spojených s liečbou poranenej bubienky a v podstúpení opakovaných odborných ošetrení poranenej bubienky pod mikroskopom.

Za to mu súd uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú v trvaní jedného roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil povinnosť zaplatiť poškodenému I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., ul. F. č. XXX/XX, bolestné vo výške 370,80 eur a poškodenej S. - F. T. XXX XX T., IČO: A., náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 65,71 eur a Z. B. G. D., náklady práceneschopnosti vo výške 56,80 eur.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení, poučení o opravnom prostriedku, obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie proti tomuto rozsudku.

Dňa 24.7.2015 bolo súdu doručené podanie, ktorým obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil odvolanie. Vyslovil názor, že súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, spáchal obžalovaný. Z dokazovania vyplynula, podľa názoru obhajcu, skutočnosť, že poškodený I. I. utrpel 9.3.2014 v skorých ranných hodinách zranenia a to perforáciu bubienka ľavého ucha. Nie je však zrejmé a nemožno z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyvodit' záver, že toto zranenie mu spôsobil práve obžalovaný. Dokazovanie preukázalo iba skutočnosť, že obžalovaný C. K. v skorých ranných hodinách okolo 03.43 hod. vyvedol poškodeného I. I. zo zábavného podniku R. v U. W.. Následne sa vrátil späť do tohto podniku. Nesporné je, že I. I. sa v podniku dostal do fyzického kontaktu s minimálne dvoma osobami v dvoch rôznych časoch. Bol silne pod vplyvom alkoholu. Jeho rozpoznávacie schopnosti a prach bolesti boli touto skutočnosťou značne ovplyvnené. Dokonca aj po tom, čo bol vyvedený z podniku Humno, sa dostal do konfliktu s ďalšou osobou alebo osobami. Nie je zrejmé, ktorá z týchto osôb mu tento úraz spôsobila, pretože kamerové záznamy nezachytávajú priamy fyzický kontakt medzi poškodeným a obžalovaným. Za tejto situácie sa javí, že orgánom činným v trestnom konaní v prípravnom konaní sa podarilo stotožniť jedine osobu obžalovaného z osôb, s ktorými sa dostal poškodený do fyzickej potýčky. Takáto skutočnosť je zjavne nepostačujúca na to, aby súd konštatoval, že zranenie poškodenému spôsobil práve obžalovaný. Na túto skutočnosť neexistuje žiadny priamy dôkaz. Ani súhrn všetkých nepriamych dôkazov nevytvára možnosť pre vyslovenie takéhoto jednoznačného konštatovania, ako to urobil súd. Za takejto dôkaznej situácie súd mal aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného a mal obžalovaného spod obžaloby z dôvodu nedostatku dôkazov oslobodiť. V závere navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby.

Dňa 10.9.2015 súdu bolo doručené stanovisko prokurátora k odvolaniu obžalovaného. Prokurátor v tomto stanovisku vyjadril názor, že rozsudok prvostupňového súdu je zákonný a správny. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dôkazy za účelom riadneho a náležitého ustálenia skutkového stavu. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a jeho vyhodnotenie súd žalovaný skutok podriadil aj pod správnu právnu kvalifikáciu. Prokurátor navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol.

Dňa 14.9.2015 súdu bolo doručené stanovisko poškodeného k odvolaniu obžalovaného. Poškodený konštatuje, že sa nestotožňuje s odvolaním obžalovaného. Súd správne vyhodnotil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania s tým, že skutok, ktorý bol predmetom obžaloby, spáchal obžalovaný. Zdôraznil, že on dostatočne popísal priebeh spáchania skutku, že pri vyvádzaní z podniku R. obžalovaný C. K. ho jedenkrát udrel otvorenou dlaňou pravej ruky po jeho ľavej časti tváre a ľavého ucha silou slabšej až strednej intenzity. V dôsledku toho spadol na zem a týmto konaním mu boli spôsobené poranenia. Konštatuje, že aj ostatné dôkazy korešpondujú jeho výpovedi. Okrem iného konštatoval, že pri vyvádzaní z Humna mal konflikt s obžalovaným, roztrhal mu tričko a on ho pritom pravou rukou udrel po ľavej časti tváre. Ostatné osoby, ktoré ho mali vyvádzať, s ním nemali taký konflikt, ktorý by mal vyústiť do fyzického napadnutia. Poškodený konštatoval, že vedel o prípadoch z minulosti, kedy došlo k napadnutiu hostí, sa vždy to zvalilo na to, že hosť mal vypité a robil výtržnosti, že príslušníci SBS si plnili iba svoju povinnosť. Policajti z OO PZ Vysoké Tatry by mohli potvrdiť, v koľkých prípadoch príslušníci SBS boli podozriví z fyzického napadnutia hostí a za akých okolností, pričom títo príslušníci sa spoliehajú iba na to, že hosť si nič nepamätá a že jeho výpoveď bude nejasná, plná rozporov. No naopak, on vypovedal proti obžalovanému, usvedčal ho tak pri konfrontácii, pri rekognícii a ostatné výpovede iba dokresľujú celý priebeh udalostí a dávajú za pravdu jemu. Poškodený navrhol, aby krajský súd zamietol odvolanie obžalovaného.

Dňa 7.9.2015 bolo doručené súdu stanovisko poškodenej S. k rozsudku súdu prvého stupňa. Zdôraznili, že trvajú na úhrade nákladov, ktoré si uplatnili v tomto trestnom konaní. Majú za to, že súd po riadnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov rozhodol v súlade so zisteným skutkovým stavom a rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné.

Dňa 14.9.2015 poškodená Z., W. doručila súdu svoje stanovisko k odvolaniu obžalovaného, kde zdôraznili, že trvajú na uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané,

príhľadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach postupoval tak, že bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. V oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom súd prvého stupňa plne uviedol do života základnú zásadu uvedenú v § 2 ods. 10 Tr. por.

Pri hodnotení dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom, súd prvého stupňa ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Takýmto postupom súdu prvého stupňa došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania vyjadrenej v § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal rozsiahle dokazovanie a to výsluchom obžalovaného C. K., výsluchom poškodeného I. I., výsluchom svedkov I. U., C. M., C. B., N. Y., C. B., I. N., D. I. j, I. H., S. I., I. I. F., V. I. R., výsluchom znalca k znaleckým posudkom I. I. B. i listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené tak v štádiu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný C. K. urobil vyhlásenie, že je nevinný. Vo svojej výpovedi konštatoval, že bol požiadaný, aby vyviedol vonku poškodeného I. I., ktorý bol agresívny. Pri tomto vyvádzaní mu pomohol C. B., vytlačili ho z baru von. Jednoznačne zdôraznil, že on poškodeného nijak neudrel. Poprel, že by došlo k roztrhnutiu trička. Zdôraznil, že došlo iba k jeho natiahnutiu.

Na druhej strane je výpoveď poškodeného I. I., ktorý tak v štádiu prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní rovnako popisoval priebeh udalostí a skonštatoval, že po tom, čo bol vyvedený a došlo k roztrhnutiu trička obžalovaného, obžalovaný ho pravou rukou udril po ľavej časti tváre tak, že stratil orientáciu, padol na zem, pocítil bolesti hlavy a ucha. Hneď po tom vyhľadal lekárske ošetrovanie a to v Nemocnici Poprad. Zdôraznil, že mu boli spôsobené zranenia, ktoré sú uvedené tak v lekárskejších správach ako aj v znaleckom posudku.

Výpoveď poškodeného je podporovaná svedeckou výpoveďou svedka I. U., ktorý popísal príchod s poškodeným do uvedeného zariadenia. Zdôraznil, že on nebol svedkom incidentu a nad ráno sa stretli s poškodeným s tým, že idú domov. Poškodený mu povedal, že mal konflikt s členmi SBS. Zavolali taxík. Poškodený sa sťažoval na bolesti hlavy, preto požiadali taxikára, aby ich zaviezol k Nemocnici v Poprade. Poškodený išiel na ošetrovanie.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí ďalej podrobne rozobral výpovede jednotlivých svedkov. Tí zhodne konštatovali, že neboli svedkami incidentu, ktorého následok by mohol byť ten, že boli spôsobené poranenia poškodenému. Zhodli sa na tom, že poškodený sa nevhodne správal, bol agresívny. Bol pod vplyvom alkoholu.

Na hlavnom pojednávaní zo znaleckého posudku a výsluchu znalca I. I. Obtuloviča z odboru otorinolaringológie vyplynul rozsah poranení, ktoré utrpel poškodený. Znalec sa zaoberal mechanizmom vzniku tohto poranenia. Riešil otázku, ako bol obmedzený obvyklý spôsob života a rovnako otázku dĺžky liečenia poškodeného v dôsledku týchto poranení. Súd prvého stupňa tieto závery znalca vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa hodnotil jednotlivé dôkazy samostatne ako aj vo vzájomnom súhrne. Úvahy súdu prvého stupňa sú správne. Tento dospel k správne záveru, že obrana obžalovaného nie je akceptovateľná, ba práve naopak, je vyvrátená svedeckou výpoveďou poškodeného. Táto výpoveď poškodeného je podporovaná svedeckou výpoveďou svedka I. U. Aj podľa názoru krajského súdu, je neakceptovateľná obrana obžalovaného v tom smere, že poškodený mal viacero konfliktov s nestotožnenými osobami. Tu je potrebné zdôrazniť, že práve po strete poškodeného s obžalovaným sa obžalovaný začal sťažovať na bolesť v oblasti hlavy. Riešil to tým, že hneď privolal spoločne so svedkom U. taxík a taxíkom sa poškodený odviezol na ošetrovanie do Nemocnice v Poprade. Táto reakcia poškodeného je podporovaná aj závermi znaleckého posudku

znalca I. I. B., ktorý jednoznačne konštatoval, že po takomto úraze, keď dôjde k prederaveniu blanky bubienka ucha, nastáva dočasne subjektívny vnem, tzv. pískanie o vysokej frekvencii. Práve to pískanie zdôvodňuje reakciu poškodeného, že po vzniku tohto úrazu sa sťažoval na bolesti hlavy a hneď vyhľadal ošetrovanie. Je potrebné uviesť, že aj keby mal predchádzajúce konflikty s cudzími osobami, pri týchto konfliktoch nenastal takýto sprievodný jav, ktorý by primäl poškodeného, aby opustil zariadenie a vyhľadal lekárske ošetrovanie. Znalec vylúčil, že by toto poranenie mohlo vzniknúť aj pádom, aj keď z výpovedí vyplynulo, že mal spadnúť po tom, čo bol vytlačený pred zariadenie R.. Výpoveď poškodeného je podporovaná práve znaleckým posudkom, kde znalec konštatoval, že najtypickejším mechanizmom vzniku takýchto poranení sa javí nepriamy úrazový mechanizmus a to zvýšenie vstlaku vo vonkajšom zvukovode ucha spôsobené tzv. poklopovým mechanizmom, ktorý mohol byť plochý pevný predmet naliehajúci na vonkajšiu oblasť ľavej ušnice. Typický je úder otvorenou rukou (dlaňou).

Na základe takto ustáleného skutkového stavu, ktorý súd prvého stupňa vyjadril vo svojom rozhodnutí, dospel k správnej právnej kvalifikácii, keď konštatoval, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a to po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, s úmyslom priamym.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ súdne trestaný nebol. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Bol priestupkovo postihnutý. Pri tomto rozhodovaní sa riadil základnými zásadami, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zák. Ustálil tak poľahčujúce ako aj priťažujúce okolnosti. Prihliadal na spôsob spáchania činu, následok, formu zavinenia, pohnútku. Po zohľadnení všetkých týchto okolností súd prvého stupňa dospel k správnej závere, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. sa u obžalovaného dosiahne úhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, súd prvého stupňa postupoval správne, keď výkon uloženého podmiennečne odložil. Krajský súd dospel k závere, že skúšobná doba v trvaní jedného roka je dobou primeranou a postačujúcou.

Nepochybil súd prvého stupňa ani pri rozhodovaní o uplatnených nárokoch na náhradu spôsobených škôd.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k závere, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.